

**Dagens Ord
fra
2011**

Herren og hans navn er begge en, men sødme af Navnet findes sjældent i formen.

Når navnet på blomsten rose, bliver husket vil dens duft, smukke kronblade og dybe farve dukke op i hukommelsen, vil dens torne og den ulejlighed man har gennemgået for at få blomsten alle blive glemt.

I stedet, hvis oprindelsen og dens tidligere historie betragtes, og hvis planten, bladene og grenene der er taget hensyn til, vil blomsten - det vigtigste, smukkeste og mest attraktive del - sandsynligvis blive glemt, og kun resten af planten diskuteret.

Tørst hellere efter Herrens navn snarere end Formen.

The Lord and His Name are both one, but the sweetness of the Name is seldom found in the Form.

When the name of the flower, rose, is remembered, its fragrance, tender petals, and deep colour spring to memory; its thorns and the trouble one has undergone to get the flower are all forgotten.

Instead, if its origin and previous story are considered, and if the plant, leaves, and branches are taken into account, the flower —the most important, most beautiful, and most attractive part— is likely to be forgotten and only the rest of the plant is discussed about.

Crave for the Lord's Name rather than the Form.

